

PROP DE VOSALTRES

X tants

Estimats diocesans:

D'entrada, un avís per als amables lectors dels nostres estimats diaris locals. N'hi ha alguns que reben aquest comentari setmanal per mitjà del *Full* parroquial o per un fullet que distribuïm en els centres catòlics (per això el tenen repetit) i d'altres que només el tenen a través de la premsa escrita. A tots us devia aquesta breu explicació en el sentit de justificar el mateix escrit que apareix en el fullet amb una brevíssima i nova introducció.

Recordeu que anomenem aquesta jornada DIADA DE GERMANOR o DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA, on donem a conèixer els comptes i els serveis prestats durant un any a tota la societat. En aquest cas, els de l'any 2021. El títol és l'utilitzat, des de fa dècades, com a «marca» de la campanya.

No podia imaginar que unes paraules juntes poguessin indicar múltiples situacions en què es veiessin implicats individus i comunitats per compartir tot allò que tenen: els uns, donant; i els altres, beneficiant-se del que Déu ha posat a les seves mans.

L'expressió «X tants» ha estat usada durant els últims anys per part de l'Església a Espanya com una mena de logotip o reclam per anunciar a tota la societat la importància de l'ajuda mútua i per recordar la responsabilitat de tots els cristians en el sosteniment de les activitats litúrgiques, formati-

ves i caritatives que realitza la comunitat eclesial. Va ser una encertada expressió que va calar molt aviat en el cor de tothom perquè denotava unes característiques implícites plenes de col·laboració, solidaritat i agraïment.

Hi va haver un temps en què la nostra reflexió es va centrar en la paraula «família». Repasseu els anteriors fullets i descobrireu la riquesa del terme emprat. Per a aquest any s'ha eixamplat el radi d'acció de la nostra mirada i de les nostres intervencions. És una referència universal, sense barreres, sense discriminacions, amb l'objectiu d'atansar-se al pròxim i d'oferir-li el millor que l'Església té i administra en tots els àmbits de la seva actuació. El «X tants» permet explicar que l'ajuda arriba a molts i

que la gratitud s'ha de manifestar sempre.

Em plau agrair a tothom la col·laboració que realitzen al llarg de l'any en parròquies, en centres educatius i associacions caritatives, en comunitats diverses on es fa palès l'amor de Déu i l'atenció al germà. És fonamental el temps i la dedicació de molts creients a aquest servei.

Gratitud que s'estén a tots aquells qui, veient la tasca de les institucions d'Església, valoren positivament la seva activitat i aporten els seus donatius a aquesta finalitat.

Gratitud a tots els membres de l'Església per la seva aportació econòmica. A més de les seves pregàries i la seva dedicació.

Durant els últims anys es comprova l'augment progressiu de les x en les declaracions de la renda dels espanyols. És un indicador de l'estima envers la institució. Això ens omple de joia als responsables de l'Església i ens obliga a millorar la nostra presència i el nostre servei. No solament volem augmentar el nombre dels qui se'n beneficien ans també la qualitat i la quantitat dels elements materials i espirituals que s'ofereixen. No solament «X tants» sinó «per a tant».

No dubteu a col·laborar amb els vostres suggeriments per tal de millorar el compromís de l'Església en la societat.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Confirmacions en diferents parròquies de la Diòcesi

El bisbe Salvador Giménez ha administrat el sagrament de la Confirmació en diverses parròquies de la Diòcesi al llarg del passat mes d'octubre. Diferents confirmands d'Alpicat, Puigverd, Almenar i Puiggròs han rebut l'Esperit Sant, rememorant allò que van viure els apòstols el dia de Pentecosta, perfeccionant així la

gràcia del Baptisme i enfortint la seva fe.

D'altra banda, Joshua Enrique Carrillo, seminarista de la Diòcesi de Lleida, participa des d'aquest mes d'octubre en la pastoral de la UPA Pilar-Magdalena. Fins ara participava a la parròquia de Montserrat i d'Alpicat.

CERCA DE VOSOTROS

Por tantos

Queridos diocesanos:

Un aviso para los amables lectores de nuestros queridos periódicos locales. Entre ellos hay algunos que reciben este comentario semanal por medio del *Full* parroquial o por un folleto que distribuimos en los centros católicos (por esa razón lo tienen repetido) y otros que sólo lo hacen por la prensa escrita. A todos os debía esta breve explicación en el sentido de justificar el mismo escrito que aparece en el folleto con una brevísima y nueva introducción.

Recordáis que llamamos a esta jornada DIADA DE GERMANOR o DÍA DE LA IGLESIA DIOCESANA. Damos a conocer las cuentas y los servicios prestados a toda la sociedad durante un año. En este caso el año 2021. El título es el utilizado como «marca» de la campaña durante décadas.

No podía imaginar que dos palabras unidas pudieran indicar múltiples situaciones en las que se vieran implicados individuos y comunidades para compartir todo aquello que tienen; unos dando y otros beneficiándose de lo que Dios ha puesto en sus manos.

La expresión **por tantos** se ha utilizado durante los últimos años por la Iglesia en España como una especie de logo o reclamo para anunciar a toda la sociedad la importancia de la ayuda mutua y para recordar la responsabilidad de todos los cristianos en el sostenimiento de las actividades litúrgicas, formativas y caritativas que realiza la comunidad eclesial. Fue una feliz expresión que caló muy pronto en el corazón de todos porque denotaba unas características implícitas llenas de colaboración, solidaridad y agradecimiento.

Hubo un tiempo en el que nuestra reflexión se centró en la palabra **familia**. Repasad los anteriores folletos y descubriréis la riqueza del término utilizado. Para este año se ha ampliado el radio de acción de nuestra mirada y de nuestras intervenciones. Es una referencia universal, sin barreras, sin discriminaciones, con el objetivo de acercarse al prójimo y ofrecerle lo mejor que la Iglesia tiene y administra en todos los ámbitos de su actuación. El **por tantos** permite explicar que la ayuda llega a muchos y que la gratitud debe ser siempre manifestada.

Me place agradecer a todos la colaboración que realizan a lo largo del año en parroquias, en centros educativos y asociaciones caritativas, en comunidades diversas donde se hace patente el amor de Dios y la atención al hermano. Es fundamental el tiempo y la dedicación de muchos creyentes para este servicio.

Gratitud que se extiende a todos aquellos que, viendo la labor de las instituciones de Iglesia, valoran positivamente su actividad y aportan sus donativos para tal fin.

Gratitud a todos los miembros de la Iglesia por su aportación económica. Además de sus oraciones y su dedicación personal, no dudan en ayudar también con su dinero.

Durante los últimos años se comprueba el aumento progresivo de las x en las declaraciones de la renta de los españoles. Es un indicador del aprecio hacia la institución. Eso nos alegra a los responsables de la Iglesia y nos obliga a mejorar nuestra presencia y nuestro servicio. No solamente queremos aumentar el número de los que se benefician sino también la calidad y la cantidad de los elementos materiales y espirituales que se ofrecen. No sólo **por tantos** sino también **por tanto**.

No dudéis en colaborar con vuestras sugerencias con el fin de mejorar el compromiso de la Iglesia a la sociedad.

Con mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

160 anys de l'Acadèmia Mariana

El passat 12 d'octubre es van commemorar els 160 anys de la fundació a Lleida de la Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana. L'efemèride es va celebrar amb una missa solemne a les 12 h a l'oratori de l'Acadèmia Mariana, presidida pel bisbe de Lleida i solemnitzada pel petit Cor de la Catedral, sota la direcció de Mn. Joaquim Mesalles, mestre de capella de la Catedral de Lleida. Durant la celebració eucarísti-

ca es va pregar pels socis difunts de l'Acadèmia, especialment per aquells que han traspassat en aquest darrer any.

La Pontificia i Reial Acadèmia Mariana és una institució fundada el 1862 per Mn. Josep Maria Escolà, en col·laboració amb Josep Mensa Font i el Dr. Lluís Roca i Florejachs, per a glorificar la Mare de Déu a través de les arts i les lletres i com a monument a la definició dogmàtica de la seva Imma-

culada Concepció. El papa Pius XI li concedí el títol de Pontificia el 15 de maig de 1923, i el rei Alfons XIII, el títol de Reial el 26 de juliol del mateix any.

L'Acadèmia Mariana és la seu de l'Oratori de la Verge Blanca, patrona de Lleida. L'edifici que l'acull, actualment Casa de l'Església, ha estat seu del *Diario de Lérida* (posteriorment *Diari de Lleida*) i de *Ràdio Popular*, i avui acull diverses entitats del Bisbat de Lleida.

L'any 2003 es van emprendre les obres de restauració i rehabilitació de l'edifici, reestrenat el 2 d'octubre de 2006, coincidint amb els actes en honor a la Verge Blanca, patrona de la ciutat de Lleida. Entre els aspectes destacables de l'edifici, cal destacar la façana, de gust clàssic; la doble escalinata d'estil imperi, del 1915; l'oratori, construït entre 1868 i 1871, d'estil neogòtic florentí; el paranimf modernista de 1895; i el teatre, del 1920, sota la influència de l'Art Decó.

Santa Maria Magdalena cedeix espais als ucraïnesos

Mn. Carles Sanmartín i Gemma Naranjo, animadora de Comunitat, han lliurat les claus de dos locals parroquials de l'Església de Santa Maria Magdalena al president de l'Associació d'Ucraïnesos de Lleida, Vasyl Stryzhak, i a dos membres més d'aquesta associació amb l'objectiu que puguin gaudir temporalment d'aquests dos espais parroquials per desenvolupar les activitats de solidaritat amb Ucraïna que fins ara feien a l'Església de Sant Llorenç.

Les obres que s'han de fer en aquesta església els impedeixen continuar utilitzant el local que fins ara els cedia la parròquia fins que no s'acabin els treballs.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Hem de regenerar l'economia de manera que sigui més justa, sostenible, solidària i respectuosa amb la Terra, la nostra casa comuna. Amb la mirada fixa en Jesús, podem caminar junts cap a un futur millor» (24 de maig).

@Pontifex_es: «Els ancians plens de sapiència i bon humor fan molt bé als joves. Els salven d'un coneixement del món trist i sense saviesa sobre la vida» (25 de maig).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè les institucions educatives, en particular les escoles i les universitats, siguin comunitats vives, actives, acollidores, responsables; creïn un clima fructífer de cooperació, intercanvi i diàleg; i valorin a tots i a cadascun» (26 de maig).

@Pontifex_es: «En Crist, veritable Déu i veritable home, la nostra humanitat ha estat portada al costat de Déu; Ell ens va obrir el camí i ens atreu cap a si conduint-nos a Déu. Si li confiem la nostra vida, estem segurs de trobar-nos en mans del nostre Salvador» (26 de maig).

L'IREL obre el curs parlant de la humilitat

El bisbe de Lleida va declarar inaugurat el curs 2022-23 de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL), després de la Lliçó inaugural pronunciada el 13 d'octubre a la sala d'actes del Rectorat de la Universitat de Lleida, pel doctor Joan Busqueta, que va reflexionar sobre «L'aire fresc de la humilitat a la història». La humilitat serà el fil conductor de les diferents conferències que proposa l'IREL per a aquest curs.

Després de la presentació per part del director del centre, Mn. Manel Mercadé, Busqueta va centrar la seva conferència en el pes del concepte d'humilitat a l'Europa cristiana des dels inicis del cristianisme fins a la finestra de modernitat que, al seu parer, significa la figura de sant Francesc d'Assís. L'historiador va repassar diverses referències a la humilitat en textos de la Bíblia, des del llibre de l'Eclesiastès, de l'Antic Testament, fins a la figura de Jesús tal com està re-

collida als Evangelis, o en les cartes de sant Pau o de Pere. En la seva conferència, va fer viatjar l'auditori des de l'estoïcisme dels primers cristians, passant per les reflexions de Boeci al s. VI, la Regla de Sant Benet o sant Bernat de Claravall, fins arribar a sant Francesc d'Assís, a qui considera una finestra oberta d'aire fresc en un moment en què l'Església havia conquerit un gran poder polític. Davant d'això, «Francesc opta per la pobresa, donant-ho tot, estant al costat dels necessitats i allà on hi ha els problemes, al costat mateix de casa». Busqueta va concloure que «sempre, al llarg de tota la història de l'Església, hi ha hagut finestres d'aire fresc d'humilitat», considerant-ne un exemple relativament recent el Concili Vaticà II.

En acabar la Lliçó inaugural hi va haver una breu intervenció del diputat Paco Cerdà, en representació de la Diputació de Lleida, d'Armand Puig, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, i va cloure la jornada el bisbe Salvador.

REFLEXIONS

La societat del rendiment

És una insensatesa analitzar el transhumanisme fora del seu context cultural, econòmic i social, com si es tractés d'un objecte intel·lectual pur, aliè a la circumstància en la qual ha nascut.

Els ismes no són mai una casualitat de la història. Hi ha un conjunt de factors socials, econòmics, culturals i religiosos que els fan emergir i surar. En llenguatge marxista, es podria dir que la superestructura neix, en darrer terme, d'una infraestructura que la fa possible. Les ideologies no són una casualitat de la història, ni fruit de l'atzar. El neoludisme, per exemple, neix com a reacció a la revolució industrial i a les conseqüències que va tenir per a molts obrers. El marxisme neix com a reacció al liberalisme del segle XIX i a la lluita entre els burgesos i els proletaris. El transhumanisme no és una excepció. Emergeix en el si d'una societat opulenta i neoliberal, hiperaccelerada i complexa, especialment preocupada pel creixement econòmic i desencantada de les darreres utopies socials i polítiques.

El filòsof coreà Byung-Chul Han (1959), una de les veus filosòfiques més innovadores que han sorgit a Alemanya en la darrera dècada, ha fet una diagnosi molt acurada de la circumstància que ens ha tocat viure. Segons ell, vivim en el que anomena la «societat del cansament» (*die Müdigkeitsgesellschaft*) (2010), un entorn que esgota les persones com a conseqüència de la hiperacceleració de la vida quotidiana i de la cultura del rendiment en la qual estem immersos.

La fatiga és el resultat de l'obsessió pel rendiment. La recerca del rendiment és, a la vegada, la conseqüència d'un sistema neoliberal d'abast planetari que té com a principal lema assolir la màxima productivitat amb el mínim cost possible. El ciutadà s'explota a si mateix per assolir el màxim resultat, per obtenir el màxim rendiment del seu talent amb el mínim temps possible. Si aconsegueix resultats, té èxit i notorietat social. En cas contrari, advé la frustració. Per assolir aquests cobejats béns, és capaç de sotmetre's a si mateix i als seus subordinats a un ritme de treball hipertrofiat que té, com a conseqüència, la fatiga.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Festa de santa Teresa de Jesús

El Monestir del Sagrat Cor de Jesús de les religioses carmelites descalces, a la parròquia de la Caparrella de Lleida, va celebrar la festa santa Teresa de Jesús, fundadora del Carmel. El bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, va presidir la solemne Eucaristia cantada per la comunitat i celebrada pel capellà del monestir, Mn. Josep Maria Escorihuela. En la seva homilia, el bisbe es va referir a la data del 15 d'octubre com una jornada marcada en vermell al calendari i va convidar a recordar santa Teresa i a seguir el seu exemple per ser amics de Jesús i viure la perfecció de l'Evangelí.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Tt 1,1-9 / Sl 23 / Lc 17,1-6]. Lleida: □ Beat Francesc de Jesús Maria Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona, 1872), prev. carmelita, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.
8. ■ Dimarts [Tt 2,1-8.11-14 / Sl 36 / Lc 17,7-10]. Santa Isabel de la Santíssima Trinitat, vg.; sants Sever,

Severà, Carpòfor i Victorià, coneguts per màrtirs coronats; sant Deodat I, papa (615-618).

9. □ Dimecres [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1C 3,9b-11.16-17) / Sl 45 / Jo 2,13-22]. Dedicació de la Basílica del Laterà. Festa del Sant Crist de Balaguer.

10. □ Dijous [Flm 7-20 / Sl 145 / Lc 17,20-25]. Sant Lleó el Gran, papa

(tosca, 440-461) i dr. de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí.

11. □ Divendres [2Jo 4-9 / Sl 118 / Lc 17,26-37]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia; sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

12. ■ Dissabte [3Jo 5-8 / Sl 111 / Lc 18,1-8]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i mr. (1623) per la uni-

tat dels cristians; sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a La Rioja.

13. ■ Diumenge vinent, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Ml 3,19-20a / Sl 97 / 2Te 3,7-12 / Lc 21,5-19]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI); sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867).

Diumenge XXXII de durant l'any (C)

COMENTARI

«El Rei del món ens ressuscitarà a una vida eterna»

A tots ens preocupa el tema de la resurrecció: què hi ha després d'aquesta vida? Hi ha una expressió que sentim sovint referida als qui han mort: ...«allà on siguis». Crec que expressa un desig de supervivència però també una ignorància del que passa després de la mort. A l'evangeli, Jesús s'encara amb el saduceu. Aquests, que *no creien en la resurrecció* li volen fer veure l'absurd de la resurrecció amb un cas (possible) d'una dona casada amb set germans d'acord amb el que prescriu el Deuteronomi que el germà d'un difunt s'ha de casar amb la viuda del seu germà. La pregunta irònica dels saduceus: *Aquesta dona en la resurrecció ¿de quin dels set serà l'esposa?* Com volent dir: veus com és absurda la resurrecció. La resposta de Jesús és clara: per una banda, les relacions en l'altra vida són molt diferents de les d'aquí a la terra. *En la resurrecció dels morts no es casaran... són iguals que àngels i són fills de Déu.* Però en segon lloc afirma clarament que hi ha resurrecció: *Déu no és Déu de morts, sinó de vius perquè, per a ell, tots viuen.* Déu mateix a Moisès s'hi va revelar *com el Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob*, que són vius en Déu. És extraordinària la primera lectura on set germans estan disposats a morir per tal de no pecar contra la Llei. I afirmen la fe en la resurrecció: *El Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna*, diu el segon dels germans. I el quart afirma també clarament: *És bo de confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida.* Certesa de vida per als fidels a Déu. També sant Pau exhorta els cristians a *ser constants en tota mena d'obres bones perquè Jesucrist i el nostre Pare ens ha concedit un consol etern.* El consol no seria etern si no hi hagués una altra vida. Hi ha resurrecció encara que no sapiguem exactament com és la vida dels ressuscitats; és una realitat totalment diferent. Però és el Regne de la vida plena, de l'amor, de la felicitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del segon llibre dels Macabeus (2Ma 7,1-2.9-14)

En aquells dies, set germans, que havien estat detinguts amb la seva mare, eren forçats pel rei, sota la tortura d'assots i de fuets, a menjar carn de porc, que la Llei prohibia. Un d'ells, parlant per tots, digué: «Què vols saber de nosaltres amb aquest interrogatori? Estem disposats a morir abans que violar les lleis rebudes dels nostres pares.» El segon, a punt d'expirar digué: «Tu ens pots privar d'aquesta vida, botxí, però el Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna.» Després d'aquests va ser torturat el tercer. Tragué la llengua de seguida, tan bon punt li ho demanaren, estengué les mans sense por i digué amb una noble generositat: «Les havia rebudes del cel, però per fidelitat a les lleis del cel no les planyo i espero recobrar-les d'allà dalt.» El rei mateix i els de la seva comitiva quedaren corpesos de la valentia d'aquell noi, que tenia per no res el dolor de les tortures. Mort aquest, turmentaren el quart amb la mateixa crueltat. A punt d'expirar deia: «Ara que morim a mans dels homes, és bo de confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida.»

▶ Salm responsorial (16)

R. *Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.*

Escolteu-me, Senyor, demano justícia, / escolteu el meu clam; / oïu atentament la meua defensa, / surt de llavis que no enganyen. R.

Els meus passos no abandonen els camins prescrits, / avancen segurs per les vostres rutes. / Us invoco, Déu meu, i sé que em respondreu; / us invoco, Senyor, escolteu el que us demano. R.

Protegiu-me a l'ombra de les vostres ales. / Jo vinc a veure-us demanant justícia. / Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 2,16-3,5)

Germans, que Jesucrist mateix, el nostre Senyor, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat tant i ens ha concedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança, conforti els vostres cors i els faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina. Finalment, germans, pregueu per nosaltres: que la Paraula del Senyor es propagui pertot arreu i sigui glorificada com ho ha estat entre vosaltres, i que Déu ens alliberi dels homes irresponsables i dolents, perquè no tothom té la fe. El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne. Us tenim tota la confiança en el Senyor, i sabem que tot això que us recomanem ja ho feu i continuareu fent-ho. Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància com ho feu Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 20,27-38) (Versió abreujada)

En aquell temps, uns saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que els homes hagin de ressuscitar. Jesús els respongué: «En el món present els homes i les dones es casen, però els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més. Pel fet de tenir part en la resurrecció són iguals que els àngels i són fills de Déu. I que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el passatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè, per a ell tots viuen.»

▶ Lectura del segundo libro de los Macabeos (2Mac 7,1-2.9-14)

En aquellos días, sucedió que arrestaron a siete hermanos con su madre. El rey los hizo azotar con látigos y nervios para forzarlos a comer carne de cerdo, prohibida por la ley. Uno de ellos habló en nombre de los demás: «¿Qué pretendes sacar de nosotros? Estamos dispuestos a morir antes que quebrantar la ley de nuestros padres». El segundo, estando a punto de morir, dijo: «Tú, malvado, nos arrancas la vida presente; pero, cuando hayamos muerto por su ley, el Rey del universo nos resucitará para una vida eterna». Después se burlaron del tercero. Cuando le pidieron que sacara la lengua, lo hizo en seguida y presentó las manos con gran valor. Y habló dignamente: «Del Cielo las recibí y por sus leyes las desprecio; espero recobrarlas del mismo Dios». El rey y su corte se asombraron del valor con que el joven despreciaba los tormentos. Cuando murió este, torturaron de modo semejante al cuarto. Y, cuando estaba a punto de morir, dijo: «Vale la pena morir a manos de los hombres, cuando se tiene la esperanza de que Dios mismo nos resucitará. Tú, en cambio, no resucitarás para la vida.»

▶ Salmo responsorial (16)

R. *Al despertar me saciaré de tu semblante, Señor. Señor, escucha mi apelación, / atiende a mis clamores, / presta oído a mi súplica, / que en mis labios no hay engaño. R.*

Mis pies estuvieron firmes en tus caminos, / y no vacilaron mis pasos. / Yo te invoco porque tú me respondes, Dios mío; / inclina el oído y escucha mis palabras. R.

Guárdame como a las niñas de tus ojos, / a la sombra de tus alas escóndeme. / Yo con mi apelación vengo a tu presencia, / y al despertar me saciaré de tu semblante. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 2,16-3,5)

Hermanos: Que el mismo Señor nuestro, Jesucristo, y Dios, nuestro Padre, que nos ha amado y nos ha regalado un consuelo eterno y una esperanza dichosa, consuele vuestros corazones y os dé fuerza para toda clase de palabras y obras buenas. Por lo demás, hermanos, orad por nosotros, para que la palabra del Señor siga avanzando y sea glorificada, como lo fue entre vosotros, y para que nos veamos libres de la gente perversa y malvada, porque la fe no es de todos. El Señor, que es fiel, os dará fuerzas y os libraré del Maligno. En cuanto a vosotros, estamos seguros en el Señor de que ya cumplís y seguiréis cumpliendo todo lo que os hemos mandado. Que el Señor dirija vuestros corazones hacia el amor de Dios y la paciencia en Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 20,27-38) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, se acercaron algunos saduceos, los que dicen que no hay resurrección. Jesús les dijo: «En este mundo los hombres se casan y las mujeres toman esposo, pero los que sean juzgados dignos de tomar parte en el mundo futuro y en la resurrección de entre los muertos no se casarán ni ellas serán dadas en matrimonio. Pues ya no pueden morir, ya que son como ángeles; y son hijos de Dios, porque son hijos de la resurrección. Y que los muertos resucitan, lo indicó el mismo Moisès en el episodio de la zarza, cuando llama al Señor: «Dios de Abrahán, Dios de Isaac, Dios de Jacob». No es Dios de muertos, sino de vivos: porque para él todos están vivos.»